Korrespondens

Alle Svenska Canada Tidningens prenumerantar äro välkomna att ,ytra sig i denna afdelning. Följande regler ha vi emellertid sett om nödvändigt att uppställa: 1. Skrif endast på en sida af papperet och med bläck. 2. Skrif så tydligt, kortfattadt och på ett gående som möjligt. 3. Undvik hätska utfall mot olika tänkande. 4. Anonyma uppsatser publiceras ej. — Red.

VALUTA FÖR DOLLARN.

Saltcoats, Sask., d. 24 aug. 1913.

Ärade red. af S. C. T.!

Som min månad för prenumerationsbetalningen börjar bli framskriden, vill jag nu taga tillfället i akt och sända min dollar för ett år igen, innan månaden blir ute. Jag vill alls icke ha någon del i de påstötningarna, som är inne i tidningen vecka efter vecka för obetald prenumerationsafgift, och jag tycker att hvar och en borde kunna afstå denna dollar, som de få så många gånger valuta för. Det har rent mig att se alla de svar, Jämtlandsflickan fick på sitt bref angående dans. Jag skulle äfven tycka det vore trefligt höra från en Jämtlands-"kärring", som jag själf är en sådan.

Vänligen,

Mrs. P. Westberg.

I SKOLFRÅGAN.

Herr redaktör:—Det senaste numret af Eder tidning kom i min hand just som jag stod färdig att företaga en resa ned till Staterna och ser jag att i detsamma influtet en lång artikel i skolfrågan **som enligt författarens mening** utgör ett svar på mitt inlägg i frågan i numret trettiotvå för den 6 aug. detta år.

Det är att beklaga att en ondgts förkunnare utan vidare tilläter sig att adagalagga sådan bitterhet mot olika tänkande och att man i en sådan fråga skall inblanda en hel del, som alls icke hör till saken. Brefvet i fråga är äfven bemängdt med en del vilseledande och oriktiga påståenden. Det är vår plikt att upplysa vår värdeopponent hvari han gör sig skyldig till missgrepp eller gör uttalanden som han vid sansadt sinne säkerligen ej skulle göra sig skyldig till.

Vi ha ej tid att nu afgifva ett svar, men vi vilja uppmana allmänheten att noga genomläsa vårt bref i tidningen af den 6 aug. och själfva afjora om brefvet i det förra numret är ett värdigt och sansadt genmäle.

I hopp om att till nästa nummer vara färdig med ett ordentligt opus i frågan, är jag som alltid för vårt folks väl varmt intresserade.

Emil Lundkvist.

Winnipeg, d. 29 aug. 1913.

ÄRO NYKTERHETSFÖRENINGAR TILL INGEN NYTTA?

Man får ofta höra det gamla resonnemanget, att det tjänar ingenting till att bilda nykterhetsföreningar, ty de, som vilja sluta med att supa, kunna val göra detta ändå utan att behöfva stå i någon nykterhetsförening. Om de vilja sluta med att supa, ja, si det är just det som är knuten, ty säkert är, att det fins ganska många som inte vilja sluta med att supa, ty de tro, att rusdryckerna äro det bästa gladjeämne, som fins i världen.

Men det finnes också de, som skulle vilja sluta med att supa, men när de komma tilsammans med sina kamrater och dessa bjuda på rusdrycker, då är deras viljekraft för svag, så att de kunna inte säga ifrån, utan de supa ur det ena glaset efter det andra, och så hålla de på, tills de äro fulla. Dagen efter, när de plågas utaf huvudvärk och bondånger, då får man höra, att det var kamraterna, som narrade dem att supa. För sådana skulle det nog inte vara så alldeles utan betydelse, om det vore en nykterhetsförening på platsen, och kamraterna vore nykterhetsmedlemmar i stället för krogkunder. Somliga af dem, som supa, äro af den åsikten, att rusdryckerna skulle bort, men om man gor dem det förslaget att försöka bilda en nykterhetsförening, da skaka de på hufvudet och säga, att det tjänar ingenting till, utan regeringen skulle förbjuda rusdryckstrafiken, säga de, och om denna fråga komme upp för röstning, så skulle vi rösta för att taga bort rusdryckerna. Dessa synes vara af den åsikten, att det tjänar ingenting till att försöka sluta med att supa så länge, som det finnes rusdrycker att få.

Men vi få lägge märke till, att så länge som folket vill begagna rusdrycker, så kommer det aldrig ifråga att göra något allmänt rusdryckesförbud, ty så länge som regeringen inte blifver påtryckt af folket att göra någon ändring, så förblifver det som det är.

Om folket vore enigt om att aldrig begagna rusdrycker, så skulle rusdryckstrafiken upphöra af sig själf, men så eniga kan folket knappast någonsin blifva, men nykterhetsföreningar kunna åstadkomma så pass mycket, att den allmänna opinionen blifver nykterhetsvänlig, och då kan det finnas något hopp om att det en gång blir allvar med att stoppa rusdryckstrafiken.

Lars Thureen.

ÄR SPIRITISMEN HUMBUG?

I numret af den 13 augusti af vår goda S. C. T. har mr Lars Thuren, Fairy, Sask., framkastat denna fråga, och skall jag därför med redaktörens tillåtelse be att få göra några uttalanden.

Mr Thureen säger, att Swedenborg var spiritist, men detta är ett stort misstag, ty hvad man i dagligt tal menar med spiritist är en sådan, som kan framkalla aflidnas andar och medelst knackningar eller någon besynnerlig skrifning söka umgänge med dem. Dessa andar, säges det, äga icke förmågan att tala sinsemellan med uttryckliga ljud utan genom ett s. k. känslospråk. De stå och stirra på hvarandra som ett par kor och känna hvarandras tankar. När därför sådana anda blifva af något s. k. medium påkallade att tala med jordiska varelser, så måste det ske genom knackningar m. m., ty människan är icke nog utvecklad att förstå känslospråket. Om vi utgå från det antagandet, att det finnes ett lif efter detta, så strider det mot naturens ordning att anden, när den lämnar kroppen, blir ett stumt väsende, beröfvad talförmågan och sångens gudagåfva. Den troende anden börjar sin rätta utveckling först då, när den lämnar sin jordiska stoftbydda. Hvad den lärde på jorden är blott ett a. b. c. jämfördt med det som ligger bortom tidens gräns.

Man hör ofta talas om spiritistiska seanser, där aflidna andar uppenbara sig och tala med sina lefvande släktingar genom något medium. I de flästa fall utgöras dessa andar af några med gas fyllda gipsfigurer. För några år sedan kom ett s. k. medium till Kopenhamn och ådrog sig stor uppmärksamhet genom sitt "hockus pockus". Emellertid fick den lilla kärringen brådtom med att lämna staden och glömde så i brådskan en låda, som vid öppnandet befanns innehålla en mängd utpräglade gipsgubbar. Om någon gång en verklig ande uppenbarar sig på sådana seanser, så är det en ond ande, som finner stort nöje att bedraga. Många exempel kunde anföras på huru män och kvinnor blifvit grundligt bedragna af sådana Lucifer.

Swedenborg var icke mer spiritist än profeterna och apostlarna voro. Deras inre syn öppnades så att de kunde se och tala med andar. Låt oss illustrera detta med blott ett exempel ur bibeln. I 2 Konungaboken 6:17 läsa vi: "Och Elisa bad och sade: Herre, öppna hans ögon att han må se. Och Herren öppnade tjänarens ögon, och han såg, och se, berget var fyllt med brinnande hästar och vagnar rundt omkring Elisa". Profeten var i fara. Konungen af Syrien hade sändt en stor arme till Dotan att gripa Elisa och dräpa honom. Herren sände en armé af änglar att beskydda honom. Den var större än syrernas här. Elishas tjänare kunde icke se änglahären, och därför bad profeten Gud att öppna hans ögon, hvilket skedde. Såsom vi ha en jordisk kropp, så ha vi också en andlig. Däraf följer att såsom vi ha naturliga ögon, så ha vi också andliga ögon. Det var dessa senare som öppnades på profetens tjänare, som nu kunde se hvad endast Elisa sig förut. Här ligger nyckeln till Swedenborgs förmåga att på ett utomordentligt sätt umgås med andevärlden. Det var en gåfva af Gud, såsom han själf säger: "Genom Herrens gudomliga nåd har det blifvit mig gifvet att under en följd af år vara i umgange med andar och änglar, höra dem tala, och samtala med dem". På grund häraf har han också uppenbarat förborgade ting om lifvet efter döden. Hvar och en borde icke urakltäta att skaffa sig hans vetenskapliga och teologiska arbeten, som kunna fås på engelska hos W. H. Law, 486 Euclid ave., Toronto, Ont. Boken "The Life of Emanuel Swedenborg, by William White" fås fritt genom att tillskrifva American New Church Tract and Publication Society, Philadelphia, Pa. Till alla nybörjare vill jag rekommendera Swedenborgs underbara bok "Heaven and Hell". Den kostar inbunden 80c., prepaid.

Alla som taga sig besväret före att studera Swedenborgs skrifter skall instämma med general Tucksén i följande epilog: Jag tackar vår Herre, du himmelske Guden, att jag har blifvit bekant med en sådan stor man och hans skrifter. Jag anser det som den största välsignelse jag erfarit i det jordiska lifvet.

Ransaken skrifterna!

Med en varm hälsning till red. samt alla tidningens läsare förblifver jag

Vördsamt,

A. H. Sellin,

Malmö, Alta.

SVAR TILL LARS THUREEN.

"Är spiritismen humbug?" Denna fråga torde framställas af mången i det upplysta 20:de århundradet, och af mången besvaras den med både ja och nej. De allra flesta torde anföra skriftens ord; men som bibeltolkarna äro mycket olika i sina uppfattningar angående denna sak, som mycket annat i oftigt, så lämnas ändå den obefästade själen i ovisshet om, hvad som verkligen handt eller ej. Se här ett anförande af domprost Helin i Lund, Sverige, öfver - Sam. 28: 7: Söker mig en kvinna, som en spådomsanda hafver; "innehafverska af en obo (ladersäck), d. ä. af besvärjningskraft, hvarvid en dof och ihålig stämma höres, såsom af buktalare". Denna hans åsikt återgifves af de uttolkare. Vidare öfver versen 15: "Saul hörde Samuel tala, men såg honom icke, ett bevis att den talande rösten utgick från kvinnan, som hade den för sådana förmenta andebesvärjerskor egna förmågan att i likhet med buktalare låta en främmande röst höras på afstånd ifrån sig, utan att hon själf viste därom". Så långt Melin. De allra flesta frireligiösa gilla nog ej denna åsikt, utan måste gå åt det håll, det deras kyrkliga öfverhufvud pekar. Undertecknad talade vid en missionsprest förlidet år, som gick så långt i vidskepelse, att han påstod sig hafva fått en bössa fortrollad af en sådan eller liknande trollkvinna. Hvad tycks? Men den religiösa måste ju tro sådant: Luther trodde ju på både tomtar och troll, djäflar i jorden och under jorden och i vattnet. Säkert är, hade Luther lefvat i 20:de århundradet, hade han inte haft samma åsikt om nämnda saker. De flesta af oss torde hafva haft tillfälle att se en sådan s. k. trollkarl, hvilka själfva erkänna, att det är endast fingerfärdighet hos dem, ehuru det för våra ögon ser ut att vara öfvernaturliga krafter som verka. Och säkert är att en del gamla kände magnetismen och elektricieteten redan för flera årtusenden, hvilket gjorde stor success på deras vidskepliga omgifning. T. ex. "trollkarlen Simson". För min personliga del anser och tror jag spiritismen vara ren humbug.

Vore roligt att få höra flera utlåtande i nämnda sak, och det i synnerhet af sådana, som sett spöken, och varit gästkramade.

E. O. T.

FRÅN KAISER, SASK.

Ärade redaktör:—

Efter som vi i flera år har varit prenumeranter på denna tidning, vill jag för första gången skrifva några rader efter som det gifves löfte för hvar och en att yttra sig. Jag ville våga några ord om dans. Min tanke om dans är, att den, som tycker det är synd att dansa, skall icke gå dit, men om icke ni tyeker det är synd, så gå. Jag för min del har varit på denna plats i 8 år. Under denna tid har jag icke fått höre Guds ord predikas på svenska, ehuru jag i min sköna hemtrakt, Vermland, har varit van att höra Guds ord predikas både söndag och flera gånger under veckan. Det gör att lifvet blir dött och enformigt. Vi ha här en stor danssal, som mina grannar gå en liten stund på kvällen till för att dansa och roa sig en stund. Jag går dit för att få en omväxling i lifvet och ser på dem. Jag tycker om att se, att de ha trefligt. Kommer det någon och bjuder mig på en vals, så går jag med i dansen, men jag tror icke att Jesus trifves där. Icke häller när jag kommer hem om natten. Jag kan icke lägga mig på knä och bedja Gud valsigna det arbete, jag gjort om natten. Mitt hjärta säger mig det, och jag instämmer med min landsman från Jämtland i sista numret, att det är icke dansens fel, att flickor duka under, utan det är rusdryckernas fel, och det är ett gift, som jag hatar, ty det ruinerar både män och kvinnor både till kropp och själ. Det skulle utrotas ur vårt land, Canada. Jag har varit med här flera gånger i vår danssal, men aldrig har jag sett någon berusad, icke häller något slagsmål, utan alla uppföra de sig godt. Jag var med många gånger i Sverige, på böhemöte. Det var kanhända mäna falska räfvar med i spelet där, ty där sämlas flickor och gossar. Följ dem, då de gå hem från mötet, får du se, hur de lefvar sedan. Gör jag icke mera synd än att taga mig en tur upp till dansen, då är det bra. Det är min åsikt. En kär hälsning till er alla, som läsa denna tidning från oss här i Vestra Canada.

Mrs. Dan Svanson.

PÅ RESANDE FOT.

Edmonton, 30 aug. 1913.

Jag befinner mig nu i Edmonton, metropolen i Alberta. Lämnande till ett kommande bref skildringen af mina upplefvelser här, vill jag nu gå litet tillbaka i tiden.

Mitt besök i Stockholm inträffade å en olämplig tid, en söckendag. Folket har brådtom nu, och det är ej lätt att få ihop möten midt i veckan. Särskildt intresse erfor jag af bekantskapen med broder Strömgren. Han håller strängt på sabbatstirandet.

I Percival träffade jag en af våra studenter från Brandon College, miss Ellen Anderson, som synes vara varmt hängifven sitt kall som lärarinna. Mätte vi få många unga kvinnor, hvilka äro villiga att helga sina lif åt kristlig uppfostran af vår ungdom. I brist på svenska sångböcker, betjänade vi oss i Percival af engelska — och det gick bra.

Efter en lång och besvärlig resa Jag önskade gästa familjen Peter kom jag tisdagen den 19 till Mutrie. Wiklund, med hvilken jag gjort bekantskap i Småland, särskildt emedan jag hoppades finna där aspiranter för Brandon College.

Från min angenäma vistelse hos denna familj har jag att anteckna en sorglig interiör, en händelse, hvilken för mig själf utgjorde en den kraftigaste påminnelse om, att vi lefva på kanten af vår egen graf.

En af farmarna på orten blef nämligen dagen före min ankomst dödad af blixten, då han var på väg hem från arbete utomhus. Jag bevistade hans begrafning, och då jag såg de bleka och vissnade dragen af en man i sina bästa år, som endast några timmar tidigare befunnit sig i full hälsa, då tänkte jag: "lyckliga den som i lifvets vår fattar dess allvar och ställer sitt mål bortom det förgängliga". Broder Heckman, som jag aldrig såg i lifstiden var dock ej att beklaga, ty hans vänner visste, att hans hjärta redan flera år tillhört Kristus. Just detta förhållande gjorde, att en af sångerna vid begrafningsakten: "I'm coming home, I'm coming home" å mig gjorde ett sådant gripande intryck, ty jag visste, att det låg sanning i orden, att denna unga man på 36 år hade funnit ett bättre hem än han kunnat få här — äfven om han lefvat 36 år till.

På tal om lifvets allvar har jag att notera en anonym skrifvelse till mig af en landsmaninna, hvilken skrifvelse jag just nu bekommit.

Kära landsmaninna! Om ni läser detta bref i tidningen, skrif till mig under Edert verkliga namn. Det är mig ett nöje att göra bekantskap medpersoner från mitt gamla, kära land. Jag ser att ni är uppriktig och önskar mig väl och var säker, att jag skall hafva i åtanke hvad ni sagt. Jag ber nu endast nämna för Eder: att jag blef baptist efter stor, inre strid, tvifvel och ovisshet; att jag härvidlag endast följt min öfvertygelse och uppfattning af Kristi bud; att jag respekterar lutheraner likasom alla andra personer af skiljaktig religiös mening; att jag ej ser någon orsak hvarföre ej samförstånd kunde existera mellan de olika religionsbekännare; att det enda jag gör anspråk på — trots all personlig ofullkomlighet — är att anses för en allvarlig sanningssökare. Resten öfverlämnar jag åt Kristus.

Min sista mötesplats i Sask. före ankomsten hit var Edenland, beläget ett tiotal mil från Kipling station. Efter en del svårigheter fingo vi ett välbesökt möte till stånd. Detta var senaste söndag. Mina nyförvärfvade vänners inbjudan att återkomma skall jag försöka att efterkomma. Med nöje anteeknar jag att förhoppningar finnas att vi i höst få hälsa välkommen till Brandon College vår första student af dansk nationalitet. Jag slutar med en hjärtlig tack till mina värdar: P. Strömgren, Stockholm, Gustaf Anderson, Percival, Peter Wiklund, Mutrie och J. C. Johnson, Edenland.

E. J. Carstein.

MANITOBA- OCH ONTARIODISTRIKTETS MISSIONSMÖTE, hållet i Whitemouth, Kenora och Winnipeg, den 14—18 augusti.

Hvad som förekom under mötena i Winnipeg och Kenora, kommer att skildras af annan penna, ty undertecknad var förhindrad att närvara där. I Whitewouth, som tillhör pastor J. O. Lindquists pastorat voro utom församlingsherden följande pastorer närvarande: C. O. Olander, North Brand, L. P. Bergström, Winnipeg, P. A. Edquist, Stockholm, C. Thunberg, Percival. I Kenora den 15 aug. ökades herdeskaran i det att pastor J. G. Dahlberg, som nu är den nybildade Canada-konferensens (ordförande-) president, anlände. Det sades mig att mötena voro väl besökta; att församlingssången var liflig och kraftig samt att det predikade ordet åhördes och anammades af de församlade till lif, välsignelse och glädje.

Lördagen den 16 aug. påbörjades missionsmötet i Winnipeg. Utom de förut nämnda pastorerna ökades herdegruppen af pastorerna P. A. Edquist, Stockholm, och F. E. Olson, Fort William. Gudstjänst hölls i det vackra och kyrkliga templet, som i Winnipeg är våra lutheraners andliga hem. Efter det att en sång sjungits hälsades vi af församlingens pastor J. G. Dahlberg välkomna, som äfven delgaf det första numret på programmet, som skulle utgöra diskussion öfver ämnet "Hvilodagen", hvilken diskussion sakrikt inleddes af pastor J. O. Lindquist. I diskutionen deltogo pastorerna C. O. Olander, C. Thunberg, F. E. Olson, P. A. Edquist, J. G. Dahlberg. I vår lagupplösningstid behöfves sådanna erinringar, som genom nämda diskussion meddelades. Skada att ej flera voro församlade. Lördagskvällen är ej den rätta att samla folk i våra storstäder.

Söndagen randades för oss i Winnipeg klar och härlig. Kl. 10.30 var högm.-gudstjänst annonserad i kyrkan. I högtidskläder reste vårt folk upp till templet, som i Winnipeg uppförts af våra lutheraner i kyrkligt tilltalande stil och påminner i mycket om våra fädernekyrkor i vårt fosterland Sverige.

Glada gjorde vi sällskap upp till Herrans hus för att där intaga våra platser. Efter inledningspsalmen sjungits, förrättade pastorerna C. O. Olander och P. A. Edquist altartjänsten. P. A. Edquist, god sångare, höjde gudstjänsten genom mässans sjungande i rena och känsliga toner.

Pastor L. P. Bergström höll en faderlig, känsligt medryckande predikan med ledning af dagens högmässotext.

Söndagsskolbarnen voro med under gudstjänsten, ett förhållande värdt att rekommendera, och stannade kvar för söndagsskolan, som påbörjades omedelbart efter högm.-gudstjänsten. Tal höllos till barnen af pastorerna F. E. Olson, C. Thunberg, C. O. Olander. Barnen visade djupt intresse för de ordets undervisningar, som gåfvos dem. Aftonsångsgudstjänsten, som söndagligen hålles i församlingen, hade under detta möte ändrats till ungdomsgudstjänst, som började kl. 7.30. En stor skara var samlad, bland dem mycken ungdom. Två ungdomstal höllos. Det första af pastor P. A. Edquist öfver ämnet: "Ungdomen och församlingen"; det andra af pastor F. E. Olson öfver ämnet: "De faror som hota kristen ungdom och hur dessa faror skola undkommas samt tro och ett godt samvete behållas". Båda talen voro undervisande, närgående, värkande. Gifve Gud att de må bära frukt, så att vår ungdom i församlingen måtte beredas för himmelen, undkommande faror i tiden och förtappelse i evigheten.

Måndagskvällen och mötet som då hölls var det sista under högtiden. "Ett rätt församlingsbegrepp" var ämnet för diskussion och inleddes sakrikt af pastor C. Thunberg. Inledaren hade väl sätt sig in i ämnet. Under reda och klarhet inleddes vi i ordet, enda medlet, som leder till rätt församlingsbegrepp. I diskussionen deltogo alla pastorerna. Faran af ett ohibliskt församlingsbegrepp framhölls, samt välsignelserna som i vår ev. luth. kyrka kommer oss till del på grund af att vi äga ett rätt församlingsbegrepp grundadt på Guds eget ord.

Utom predikningar och tal prestorades god körsång af församlingskören samt duett af pastor P. A. Edquist och fröken Edquist, pastor Edquists dotter från Stockholm, Sask.

Under alla mötena bevisade ordet sin lifskraft genom anden på våra hjärtan. Vi erforo välsignelsen af brödragemenskapen. I prästgården kände vi oss hemma och åtnjöto där lekamlig och andlig välsignelse.

Många af kyrkans medlemmar hade inbjudit pastorerna till mat och logi. Hjärtligt tack till dem alla. Pastor Thunberg och undertecknad bodde hela tiden i ett fint, fridfullt och inbjudande hem. Kan just nu ej erinra mig namnet.

Nu äro dessa lärorika, välsignande, inspirerande missionsmöten ett minne blott, dock ett ljufligt sådant. Välsigne Gud i nåd vår nybildade Canada konferens, och vårt Manitoba- och Ontariodistrikt inom densamma. Må vi i endräkt samverka till stora resultats vinnande. Fältet är stort och hvitnar till skörd. Många sluta sitt lif utan Gud och utan hopp vid tanken på evigheten. Alla böra räddas för kyrkan där de genom nådemedlen kunna beredas för himmelen.

F. E. Olson,

Man.-Ont.-distriktets sekr.

Bland nordbor i Amerika.

Själfmord begicks för några dagar sedan af farmaren Peter Andersson i McAllister, Wis. Anledningen är okänd.

En ny svensk veckotidning har börjat utgifvas i Youngstown, O., af L. Lundgren (Sigyn). Dess namn är Föreningslänken.

Representative Charles Orstrom i Worcester, Mass., meddelar att han ej kommer att uppträda som senatorskandidat från första Worcester-distriktet.

Silfverbröllop har i dagarne firats af mr och mrs C. A. Carlson i närheten af Greeley, Colo. De erhöllo en fin silfverpresent af sina vänner som minne.

Guvernören utnämner. Illinois guvernör Dunne utnämnde den 15 aug. Oscar J. Holmquist från Rockford, Ill., till sekreterare för statens skiljedomskommission.

Sundellfamiljen hade den 6 aug. sin årliga re-union i Clement Park, N. Y., vid Lake Chautauqua. Familjen Alfred Anderson var världfolk, 62 personer voro närvarande.

Vår landsman Erik Johnson i Denver, Colo., är delegat i Foresters Supreme Convention, som i dagarne hålles i Buffalo, N. Y. Under resan kommer J. att äfven besöka släktingar i mellanstaterna.

Under en kanotfärd på Lake Quanapowitt i Wakefield, Mass., drunknade härom dagen 30-årige Walter Herberg, anställd vid dårasylen där i staden i egenskap af ångpannesköterare.

Genom brandskada förlorade nyligen mrs David Pihl i 1944 N. Fremont st., Kansas City, Kans., sitt lif. Deras hus fattade eld och vid försöket att rädda sin 3-åriga dotter blef mrs Pihl så svårt bränd att hon inom kort afled.

Konkurerar med oljetrusten. För 1 eller 5 år sedan borrade Charles Hagström en oljebrun på sin tomt i Warren, Pa. Man trodde till en början att den snart skulle utsina; men brunnen lär fortfarande producera ett femtiotal tunnor i månaden.

Sömngängerskan försvunnen. Sjuttonariga Esther Sternberg i Minneapolis steg den 18 aug. upp ur sin säng i sofvande tillstånd och gick at samt har sedan dess ej afhörts. Man fruktar för att hon drunknat.

C. F. Peterson & Co. i New Windsor, Ill., har i dagarne försålt sin egendom och bankaffär till C. C. Craig. Denna firma är en af de äldsta och rikaste i Mercer county och har drifvit affärer i 42 år. Firman utgöres af C. F. Peterson och S. P. Samuelson.

Redaktör Ernst Wendbladh har i dagarne tränträdt sin plats som redaktör för Kansas City Tribunen i Kansas City, Mo. Hvad W. hädanefter ämnar ägna sig åt, har ej uppgifvits. Hans efterträdare är Julius Hanson, som tituleras dr., hvarför veta vi inte.

Arbetets faror. Härom dagen afled i Chicago rörliggningsarbetaren Henry Johnson. Johnson hade ett par dagar innan vårit utsatt för en olyckshändelse under arbetet, da ett ångrör brustit och illa bränt honom. Det var af de erhållna skadorna som den fyratiosexårige arbetaren nu gick döden till mötes.

Mrs Hilda S. Anderson i Worcester, Mass., har med yrkande om skilsmässa till öfverrätten instämt sin make, Gustaf E. Anderson, senast adhörd från Fortuna, Cal. Enligt skilsmässohandlingarne ingingo makarne äktenskap den 23 sept. 1904, och mrs Anderson påstår att mannen öfvergaf henne mindre än 6 veckor därefter.

Adolp Bundsen i Denver, Colo., har erhållit anställning vid The Swedish Steel Corporation såsom dess befullmäktigade ombud i västern. Afsättningen för svenskt stål här i landet ökas med hvarje år. Dess oöfvertträffade egenskaper vid tillverkning af första klassens eggstål blifva allmera uppskattade bland amerikanska fabrikanter. Bundsons arbetsfält är särdeles stort och hans affärsduglighet bör komma väl till pass.

John Ericson på studieresa. Stadsingenjör John Ericson i Chicago, som under ett par månaders tid varit på studieresa i Europa, hvarunder han äfven gästat sitt gamla fädernesland och i Stockholm varit föremål för myeken uppmärksamhet, kommer att om ett par veckor vara tillbaka i Chicago.

Ny seger för svenska språket. Nästa termin torde det svenska språket upptagas som undervisningsämne vid högskolan i Holdridge, Nebr. Traktens svenska föräldrar ha framställt begäran härom och skolstyrelsen håller på att se sig om efter en lämplig lärare, hvilken dock måste inneha skicklighet att undervisa äfven i andra ämnen.

Svensk mästerdykare. Den för sin skicklighet som dykare vidt kände svensken Martin Lund, bosatt i Oakland, Cal., har nyss varit i ett par hamnar i Mexiko, där han haft engagemang för mexikanska regeringen. För närvarande är han sysselsatt i hamnen vid Galveston, Tex. Lund säges hålla rekordet i djupdykning. Han har en gång arbetat på ett djup af 165 fot.

Byter ägare. "Svenska-Amerikanska Western" i Denver, Colo., hvars verklige ägare de senaste åren varit Swan J. Turnblad i Minneapolis, har i dagarna försålts till mr. Nels J. Hammar, äfven från Minneapolis. Mr. Hammar har i många år varit faktor vid "Svenska Amerikanska Postens" tryckeri; och alla hans vänner från den tiden önska honom lycka och framgång på det nya fältet.

C. A. Smith förlorar timmerland. Äganderätten till 20,000 acre timmerland, som C. A. Smith Lumber Co köpt af Oregon & California Railroad Company, skall enligt i dagarne fäldt domstolsutslag återgå till Förenta Staterna. Järnvägsbolaget hade icke rätt att sälja mera än 160 acre till hvarje person och fick icke begära högre pris än $2.50 pr acre. C. A. Smith köpte hela detta stycke på en gång och betalade mera än $2.50 pr acre.

Bättre sent än aldrig. Konsulatssekreteraren vid svenska konsulatet i Chicago K. A. Lindwall har i dagarne från Olympiska organisationskomitén i Stockholm erhållit olympiska spelens minnesmedalj i silfver. Lindwall har i Chicago mer än någon annan arbetat för spridandet af kännedomen om Olympiska spelen i Stockholm och kan till stor del tillskrifva sig äran af att ett så stort antal Chicagobor besökte Stockholm förra sommaren under de då pågående olympiska spelen.

Mördad svensk. Albert Nelson i Rock Island, Ill., blef härom natten mördad medels ett dolkstygn af Will Defers. De började bråk inne på en krog och fortsatte sedan de kommo ut på gatan. Och påstås det, att Nelson gat första slaget. Nelson kunde gå till sitt hem, men togs senare till St. Anthonys lasarett, där han afled ett par timmar senare till följd af det erhållna såret. Will Wefers arresterades och skall hållas i förvar tills saken blir utredd. Det tyckes nämligen vara svårt att få sådana, som äsago dådet, att tala om hvad de veta.

Afliden finsk tidningsredaktör. Alex Coleman (Kolehmannen), 34 år gammal och bosatt i Fitchburg, Mass., hvarest han var redaktör för den dar utkommande finska dagliga tidningen, drabbades den 2 aug., medan han satt i en båt och fiskade i en damm i Ashburnham, af en häftig attack af indigestion, som inan läkare hann komma till hans hjälp ändade hans lif. Coleman var genom sitt tidningsmannaarbete vida känd bland finnarne i New England. Han var född i Finland men hade vistats här i landet sedan åtskilliga år tillbaka. Den tidning, för hvilken han var redaktör, är Raivaaja. Coleman sörjes närmast af hustru och son.

En hallänning, som gjort lycka såsom uppfinnare och redan är försäkrad om storartad vinst, är Carl Carlson i Buckley, Wash. Uppfinningen, hvilken benämnes "Vegetable Cleaner & Sorter" är redan i bruk och röner stor efterfrågan.

Svensk räddar tvenne lif. Elmer Edwardson i Corning, N. Y., utmärkte sig härom dagen genom att först rädda en amerikansk flicka, Eva Bessler, från att drunkna, och sedan likaledes norrmannen Valdemar Tangelsen, som skulle lära flickan simma, men själf greps af kramp och sjönk till botten. Där hade han legat i ungefär 5 minuter, då Edwardson fick tag i honom och förde honom till land. Han var då sanslös. Försök gjordes att bringa honom till sans igen, och de lyckades till sist, sedan tillkallad läkare hjälpt till.

Gymnastik- och sångarfesten till Amerika 1915. Det hufvudsakliga programmet för K. F. U. M:s gymnast- och sångarfärd till Amerika 1915 har nu i hufvudsak blifvit fastställdt och ter sig sålunda: Afresan från Sverige torde komma att ske i slutet af maj 1915, så afpassad att trupperna inträffa i San Francisco vid den svenska nationalvecka som där anordnas. Såsom obligatoriskt insatsbelopp ha fastställts för gymnast 200 och för sångare 300 kr. Komitéerade ha vidare beslutit hopsamla en garantifond å 75,000 kr. för att trygga företaget. Meningen är att hopbringa dessa penningar bland för saken intresserade personer i hemlandet och Amerika, hvarifrån för öfrigt redan bidrag utlofvats. För att i tid kunna ordna nödigt förarbete och bevaka med färden samhörande intressen har komitén redan för en månad sedan utsett en impressario, hvilken tillika blir ombud i Amerika. Valet har härvid fallit på fil. dr Viktor Nilsson i Minneapolis, Mnn.

För Wennerbergsmonumentet. Olof L. Björkman, kassör för Gunnar Wennerberg Monument Association och ordförande å dess finanskommitté, hade en afton till middag i Odin Club i Minneapolis inbjudit nämda finanskommitté för sällskapligt dryftande af planer för Wennerbergsmonumentets förverkligande till den svenska sångarfestes i Minneapolis nästa sommar. Vice konsul C. E. Wallerstedt, förbundets ordförande, introducerade Björkman som toastmaster, och en lång rad af tal följde. Dr. Victor Nilsson, förbundets protokollssekreterare, som nyss återvändt från en resa till Stillahafskusten, talade om de ansträngningar i och för upptagandet af subskriptioner för värdiga ändamål, som göres eller planeras af landsmännen i andra städer, såsom för det svenska lungsotssanatoriet i Denver och den svenska byggnaden vid världsutställningen i San Francisco, innan han öfvergick till ämnet Gunnar Wennerberg. President Frank Nelson vid Minnesota college talade om, hur vid kraftansträngningen för ädla sytten man måste med fjärrblick se sina ideal såsom redan förverkligade för att däraf hämta den enda varaktiga och bärande inspirationen. Red. Hjalmar Nilsson, Svenska sångarförbundets ordförande, gjorde en historisk öfverblick, med statistik och fotografier stödd, af skandinavernas i Amerika sträfvanden att resa monument åt store man. Advokat Harry A. Lund talade om den konstnärliga smakens utveckling för hem och stads prydande, den han bevittnat i Minneapolis. Bland öfriga talare märktes öfverste C. C. Donnet, Byron Lindgren, dr. O. J. Veline, M. Martinson, A. W. Benson, Fred Sabom. Med deklamation dibrogo Walfrid Westman och G. A. Sandberg och med sång en kvartett, som instruerats af Henry Anderson. Björkman utsåg en kommitté att med honom samråda om planer för monumentets förverkligande att framlägga vid nästa samfälldta möte af finanskommittén.

Första Klass

Accidens-Tryck

utföres å

Svenska Canada-Tidningens Tryckeri.

Vi önska fästa våra många vänners uppmärksamhet på, att vårt tryckeri blifvit kompletteradt med moderna och tidsenliga stilsorter och maskiner, hvarför vi kunna åtaga oss utförandet af all slags "Job Printing", ifrån det minsta till det största. Arbetet inom tryckeribranchen utföres af första klass "union"-män, hvilket garanterar för arbetets kvalité. Gör oss ett besök och öfvertyga eder själf.

Särskild uppmärksamhet fästes vid order från landsorten.
Prisuppgifter lämnas beredvilligt och kostnadsfritt.
Glöm ej adressen

325 Logan Ave.

WINNIPEG MAN.